

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie, wraz z zarzutem niewystarczającego uzasadnienia zaskarżonej decyzji, skutkującego uznaniem, że nie istnieje interes Unii Europejskiej w dalszym prowadzeniu postępowania.

Strona skarżąca twierdzi, że Komisja nie zajęła definitywnego stanowiska ani w stosunku do przesłanek wstępnych warunkujących możliwość stwierdzenia nadużycia pozycji dominującej, ani w stosunku do żadnej z siedmiu zarzucanych kategorii czynów. Oceniając zarzut stosowania przez przedsiębiorstwo dominujące drapieżnictwa cenowego, Komisja bezkrytycznie oparła swą decyzję na argumentach tego przedsiębiorstwa, pomijając argumenty strony skarżącej oraz nie dokonując nawet uproszczonej analizy problemu. Strona skarżąca uważa, że wprowadzenie przez przedsiębiorstwo dominujące marki walczącej miało na celu wyłącznie uniemożliwienie jego konkurentom wejścia na rynek bądź rozwoju na nim, stosowane przed to przedsiębiorstwo rabaty inwestycyjne mają charakter selektywny, wyłącznościowy i dyskryminujący, co narusza art. 102 TFUE. Twierdzi ona, że materiał dowodowy świadczy dobitnie o zawieraniu przez przedsiębiorstwo dominujące umów o charakterze wyłącznościowym wbrew art. 102 TFUE oraz że przeprowadzenie postępowania wyjaśniającego nie wymagałoby przeznaczania na ten cel znacznych zasobów, a jedynie weryfikacji przedstawionych przez nią danych i dowodów.

Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady dobrej administracji w związku z zarzutem oczywistego błędu w ocenie w zakresie braku interesu Unii Europejskiej w dalszym prowadzeniu postępowania.

Pomiędzy wniesieniem skargi a wydaniem decyzji o jej oddaleniu minęło ponad 71 miesięcy. Opieszałość Komisji w działaniu nie jest usprawiedliwiona żadnymi szczególnymi okolicznościami. Komisja posiada gruntowną wiedzę na temat europejskiego rynku okien dachowych. Opieszałość w działaniu po stronie Komisji może skutkować brakiem możliwości dochodzenia przez stronę skarżącą swych praw przed krajowymi organami ochrony konkurencji ze względu na przewidziany w prawie krajowym okres przedawnienia roszczeń.

Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 773/2004⁽¹⁾ poprzez odmowę udzielenia stronie skarżącej dostępu do akt, skutkującą pozbawieniem jej skutecznego prawa do obrony.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, w przypadku gdy Komisja informuje wnioskodawcę o swoim zamiarze odrzucenia wniosku, wnioskodawca ma prawo dostępu do dokumentów, na których Komisja opiera swoją tymczasową ocenę. W niniejszej sprawie Komisja nie udzieliła stronie skarżącej takiego dostępu. Ponadto Komisja dopuściła się naruszenia prawa w zakresie zasad dokonywania oceny interesu Unii Europejskiej poprzez brak rzetelnej oceny charakteru i skutków czynów zarzucanych przedsiębiorstwu dominującemu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z [101 TFUE] i [102 TFUE] (Dz.U. 2004, L 123, s. 18).

Skarga wniesiona w dniu 13 września 2018 r. – Vialto Consulting / Komisja Europejska

(Sprawa T-537/18)

(2018/C 427/108)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Vialto Consulting Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji Komisji, którą instytucja ta wykluczyła skarżącą [z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego] na okres dwóch lat i opublikowała informację o tym wyłączeniu na swojej stronie internetowej,

- zasądzenie od Komisji naprawienia szkody majątkowej poniesionej przez skarżącą z powodu, po pierwsze, jej wykluczenia na okres dwóch lat i, po drugie, opublikowania informacji o tym wyłączeniu na stronie internetowej Komisji; szkodę tę szacuje ona na kwotę 434 889,82 EUR powiększoną o odsetki za opóźnienie liczone od dnia ogłoszenia wyroku,
- zasądzenie od Komisji naprawienia szkody niemajątkowej poniesionej przez skarżącą z powodu, po pierwsze, jej wykluczenia na okres dwóch lat i, po drugie, opublikowania informacji o tym wyłączeniu na stronie internetowej Komisji; szkodę tę szacuje ona na kwotę 400 000 EUR powiększoną o odsetki za opóźnienie liczone od dnia ogłoszenia wyroku,
- obciążenie Komisji wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na decyzję Komisji nr Ares(2018)3463041 z dnia 29 czerwca 2018 r. strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 7 ust. 1 rozporządzenia nr 2185/1996, gdyż Komisja twierdzi w zaskarżonej decyzji, że OLAF nie przekroczył swoich uprawnień w trakcie kontroli na miejscu u Vialto, oraz braku uzasadnienia.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w odniesieniu do prawa do dobrej administracji, jak również braku uzasadnienia.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności i braku wystarczającego uzasadnienia, ponieważ, po pierwsze, Komisja objęła Vialto wyłączeniem na okres dwóch lat i, po drugie, opublikowała informację o tym wyłączeniu na swojej stronie internetowej.

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2018 r. – Ayuntamiento de Quart de Poblet / Komisja

(Sprawa T-539/18)

(2018/C 427/109)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Ayuntamiento de Quart de Poblet (Quart de Poblet, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci B. Sanchis Piqueras, J. Rodríguez Pellitero)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie, że strona skarżąca prawidłowo wykonała zobowiązania umowne ciążące na niej na podstawie zawartych umów;
- stwierdzenie, że jest wobec tego uprawniona do otrzymania finansowania przyznanego na podstawie tychże umów;
- stwierdzenie, że przedstawione przez Komisję żądanie zwrotu określonych kwot w odniesieniu do Proyecto Diego i Proyecto SEED jest bezzasadne i niedopuszczalne;
- stwierdzenie nieważności not debetowych, a w każdym razie uznanie ich za niezgodne z prawem;